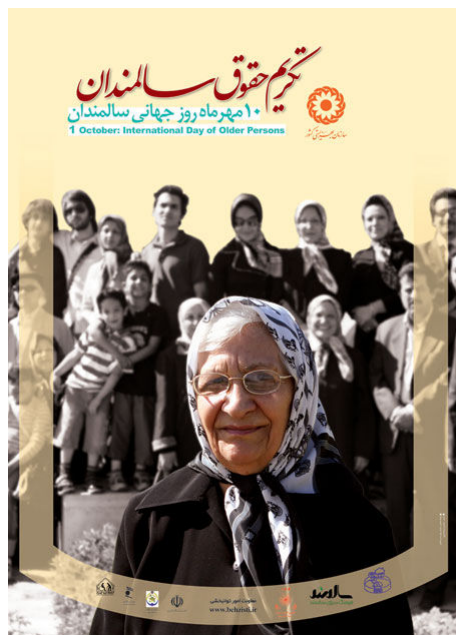

۱۰ مهرماه. روز جهانی سالمندان

«تکریم سالمند = تکریم جامعه»

روز اول اکتبر برابر با ۱۰ مهرماه از سوی سازمان ملل به عنوان روز جهانی سالمندان نامیده شده است. در این روز توجه جهانیان به موضوع سالمندی و پیر شدن جمعیت معطوف و جلب می شود. کشور ما از جمله کشورهایی است که روند پیر شدن و به تعبیر دیگر رشد جمعیت سالمندی در آن بسیار سریع در حال رخ دادن است. هر سال شاهد رشد ۲/۵ درصدی سالمندان ایران هستیم.

سالمندی بنابر تعریف سازمان بهداشت جهانی عبور از مرز شصت سالگی است و برای تمام افرادی که از حوادث و اتفاقات زندگی جان سالم بدر برده اند و جوانی و میانسالی را پشت سر گذاشته اند، این دوران تحقق پیدا می کند.

امروزه افزایش امید به زندگی و کاهش سطح باروری و زاد ولد، موجب بالا رفتن شمار سالمندان نسبت به جمعیت کل شده است و این رشد

فزاینده افراد مسن همچنان ادامه دارد. بطوریکه بر اساس پیش بینی کارشناسان، در آینده نه چندان دور، در جهان از هر ۵ نفر یک نفر سالمند خواهد بود. با افزایش تعداد سالمندان مساله بهداشت، سلامت و تامین آسایش و رفاه آنان در جامعه هر روز ابعاد تازه و گسترده ای پیدا می کند.

مطابق پیش بینی سازمان بهداشت جهانی، در سال ۲۰۲۰ میلادی بیش از یک میلیارد نفر بالای ۶۰ سال عمر خواهند داشت در حالیکه این رقم در حال حاضر حدود ۵۸۰ میلیون نفر است. در کشور ما نیز طبق آثار منتشر شده از سوی سازمان ثبت احوال، تعداد ۴ میلیون و ۵۶۲ هزار نفر، معادل ۶/۷ درصد از کل جمعیت کشورمان را سالمندان بالای ۶۰ سال تشکیل می دهند. این میزان تا سال ۱۴۰۰ به ۹ تا ۱۰ میلیون نفر یعنی بیش از ۱۰ درصد جمعیت و تا سال ۲۰۵۰ میلادی به حدود ۲۵ میلیون و ۴۰۰ هزار نفر یعنی ۲۶ درصد کل جمعیت کشور افزایش می یابد.

تا قبل از قرن بیستم و یکم میلادی، میانگین عمر، بسیار پایین بود. اما بهبود وضع تغذیه و پیشرفت های چشمگیر پزشکی و ارتقای سطح بهداشت، سبب افزایش میانگین عمر گردیده است. وجود شمار روز افزون سالمندان در اکثر کشورها موجب شده که مقامات دولتی و برنامه ریزان اجتماعی، توجه بیشتری به این مساله ابراز نموده و به وضع مقررات تأمین اجتماعی مطلوب تر آنان همت گمارند. همچنین با وجود کمک های مالی فرزندان به ویژه در کشورهای آسیایی، باز هم اتکای سالخوردگان به تأمین اجتماعی بسیار است و از این رو باز هم حمایت های مادی و معنوی دولت ها در این زمینه طلب می کند. اگر چه به دلیل آداب و رسوم فرهنگی در جامعه ما، کهنسالان از جایگاه ویژه ای برخوردار هستند. اما این بدان معنا نیست که هیچ سالمندی از محیط گرم خانواده اش محروم نمی ماند. زیرا همه ساله، بر شمار سالخوردگانی که به آسایشگاه های سالمندان، در سراسر کشور مراجعه می کنند، یا از سوی اطرافیانشان به آنجا سپرده می شوند، افزوده می شود. با این حال، به حکم الهی و فطری و سنت اجتماعی، فرزندان باید حرمت پدر و مادر خود را حفظ کنند و به ایشان احسان نمایند.